

at det havde Reformpartiet allerede tænkt paa. Nu, da det kommer til Udførelse, haaber jeg, at de ville erindre deres gode Tanker herom.

Det er overmaade glædeligt at se, med hvilken Sympati en anden Afgørelse er bleven hilst af Befolkningen og ikke mindst af „de 27“s Presse, nemlig Afgørelsen angaaende Ministrenes Rang og Uniformer. Det er virkelig en Strøm af Glæde, der gaar igennem Reformpartiets Presse, naar den taler om dette Spørgsmaal, ja, et af Reformpartiets Hovedblade meddeler i Anledning af den glædelige Begivenhed, at „i Ministeriet J. C. Christensens Tid var det paa Tale at optage en mere omfattende Behandling af Titel- og Uniformspørgsmaalet“. Herpaa har Reformpartiet altsaa ogsaa tænkt. Deraf vil man se, at Reformpartiet ikke er i samme Stilling som Per Gynt, da han i sidste Akt møder de forskellige klagende Stemmer, af hvilke nogle bebrejdende sige til ham: Vi ere Tanker, du skulde tænkt os. Nej, Reformpartiet er heldigere stillet end Per Gynt. Tankerne have de tænkt. Derimod rammer en anden Røst dem, nemlig den, som siger: Vi ere Værker, du skulde øvet os. Jeg haaber, at den høje Regering, naar den nu gaar til Arbejdet for at gøre en Gerning og øve et Værk, mange Gange vil have Held til at mødes med de Tanker, som Reformpartiet har tænkt.

Det er en stor, en vanskelig, men taknemlig Opgave, som er lagt i den høje Regerings Haand. Opgaven er at genrejse Tilliden til det offentlige Liv her i Landet, til de offentlige Mænds Vandel og til de offentlige Mænds Ord. Til Arbejdet herfor tror jeg, at alle her i Salen ville yde Regeringen Støtte, bortset fra de enkelte, som maatte have eller tro at have en Interesse i, at vi forblive der, hvor vi ere. Men jeg vil tilraade disse enkelte ikke alt for tydeligt at lade forstaa, at de ønske at modarbejde et Forsøg paa at genrejse det offentlige Liv her i Landet. (P. T. Nielsen: Hvem sigtes der til?) Jeg sigter til de Stemmer, som fremkomme blandt andet i den tidligere Indenrigsministers Avis, „Frederiksborg Amts Avis.“

Dernæst har den høje Regering den Opgave at genrejse Demokratiet. Der tror jeg ikke, man kan forlange nogen Tilslutning fra de Sider i Salen, som ere Modstandere af Demokratiet, men jeg tror ogsaa, at alle de, som kalde sig Demokrater, og som smykke sig med Venstrenavnet, skulde tage sig i Agt for at lægge Hindringer i Vejen for dette Arbejde. Hvad

det gælder om, er at faa fastslaaet, at Demokrati betyder ikke Regering ved uhæderlige Mænd. Albertis Historie har givet Indtryk af, at noget saadant kunde det betyde. Demokrati betyder heller ikke Regering ved ringe Mænd. Altfor meget i de tidligere Regeringers Færd har givet Indtryk deraf. Demokrati betyder heller ikke Regering ved frafaldne Mænd. Ogsaa derom have vi hørt et og andet. Men Demokrati betyder Sammenslutning af de Kræfter i Folket, som ville, at Landet skal styres efter Folkets Villie, og at Folkets Villie skal udtrykkes paa det bredest mulige Grundlag ved dets Repræsentation og gennem dets Repræsentations Flertal. Derfor lyder der nu fra vor Side, fra vort lille Parti til den høje Regering: et Vel mødt her i Salen, og et Velkommen til Arbejdet i Folket.

H. L. Møller: I den højtærede Konseilspræsidents Programtale var der kun een Sætning, der direkte var henvendt til den Gruppe, som hvis Repræsentant jeg i i dette Øjeblik staar, og det var den Sætning, vi alle ville have hørt: Højre ere vore Modstandere, der er saa stor en Forskel i Samfundopfattelsen hos Højre og os, at vi ere hinandens selvskevne, afgjorte Modstandere. Vi kunne ikke have noget at indvende mod, at Forholdet mellem den nye Regering og os karakteriseres paa denne Maade, thi det er ganske rigtigt, at Forskellen mellem konservativt og radikalt politisk Syn og Samfundopfattelse er saa dyb og afgørende, at vi ville være hinandens Modstandere paa mange afgørende Punkter. Det vil derfor ikke overraske nogen, naar jeg mener allerede nu at maatte sige, at vor Gruppes Stilling til den højtærede Regering vil blive præget af skarp Opposition. Da vi allerede have nogen Erfaring i at optræde som Oppositionsparti, maa jeg maaske have Lov til at tilføje, at vor Opposition som hidtil skal være loyal, i alle saglige Spørgsmaal udelukkende saglig, vi skulle dømme Ministeriet først og fremmest efter dets Gerninger og prøve hver enkelt af dets Gerninger efter dens Væsen.

Den højtærede Konseilspræsident begrænsede i sin Programtale sit Ministeriums Opgaver i Øjeblikket væsentlig til tre. Den ene var den, som man kortest og fyndigst kan kalde Udrensning efter den tidligere Justitsminister, den anden: en midlertidig Valgkredsreform, og den tredje: en delvis Reform af Skattelovene. Den sidste finder jeg ikke Anledning til at